

PRACOWITE LATA TAK BYŁO !

I. WSTĘP.

Za kilka miesięcy – 1 października 2002 roku obchodzić będziemy jubileusz 20-lecia Gminy Pakosław po jej reaktywowaniu. Okres 20 lat przyniósł bardzo widoczne zmiany w jednej z najmniejszych jednostek administracyjnych byłego województwa leszczyńskiego, w jednej z najmniejszych w Wielkopolsce.

Szansa dana Gminie Pakosław blisko 20 lat temu nie została zmarnowana. Gmina nie tylko „dogoniła” pozostałe leszczyńskie gminy w budowie infrastruktury, odrobiła zapóźnienia z okresu przed reaktywowaniem, lecz pomimo niewysokich dochodów własnych i zdecydowanie gorszych warunków glebowych wyprzedziła wiele rolniczych gmin w Wielkopolsce w poziomie produkcji rolnej, a także pozostałych sferach społeczno-gospodarczych.

Czas pokazał, że nie mieli racji wątpiący w samodzielność administracyjno-ekonomiczną Pakosławia. A sceptyków nie brakowało tak wśród władz nadrzędnych, jak i niewielkiej liczby mieszkańców gminy. Zwyciężył entuzjazm i wiara w osiągnięcie sukcesu.

Wspominamy pierwsze trudne lata samodzielności administracyjnej, pamiętamy jak wtedy różniły się wyglądem i uzbrojeniem technicznym nasze miejscowości. Nie wszyscy jednak pamiętamy ! Wielu mówi, że „dorobek był nam dany”, a „sukcesy przyszły same” – bez wspólnego wysiłku władz gminy i mieszkańców.

Przypomnijmy więc, że reaktywowanie gminy wyzwoliło ogromną aktywność społeczną, organizacyjną i zawodową mieszkańców, organizacji społecznych, radnych, sołtysów, rad sołeckich, kierownictw i załóg uspołecznionych i prywatnych zakładów pracy, wszystkich instytucji gminnych. Wielu dokonań Gmina nie zrealizowałaby bez znaczącej pomocy władz wojewódzkich, bez pomocy urzędów i instytucji wojewódzkich i powiatowych, bez bardzo bliskiej współpracy z samorzą-

dami gmin byłego województwa leszczyńskiego.

Przypomnijmy na łamach „Pakosławia i Okolic” kolejne lata rozwoju tych dziedzin życia społeczno – gospodarczego, za które odpowiada samorząd gminy, przypomnijmy wydarzenia ważne i mniej istotne dla mieszkańców.

Przypomnijmy w kolejno zamieszczonych artykułach historię sukcesów, czasami niepowodzeń, dokonajmy wspólnego bilansu otwarcia i zamknięcia 20 lat.

Dzięki wytrwałości, konsekwencji w działaniu, wzajemnemu zrozumieniu i zgodzie, przedkładaniu samorządności nad racje polityczne nasza „mała ojczyzna” – Gmina Pakosław znacząco dziś zaznacza swoją pozycję na mapie administracyjnej Wielkopolski i kraju.

II. Z PRZESZŁOŚCI.

Gmina Pakosław jako jednostka administracyjna funkcjonowała już w okresie międzywojennym.

Powołana została z dniem 1 kwietnia 1935 roku z terenów przynależnych poprzednio do gmin Jutrosin, Miejska Górka i Rawicz. W ukształtowaniu jej granic zachodziły pewne zmiany, gdyż początkowo do Pakosławia należały Słupia Kapitulna, Uгода, Zawady, natomiast nie należały Góreczki Wielkie.

Po II wojnie światowej siedzibą gminy Pakosław przez ponad rok było Chojno.

W październiku 1946 roku wójtostwo przeniesiono do Pakosławia, do budynku obecnego Przedszkola. Z dniem 1 stycznia 1955 roku gminę podzielono na 2 gromady z siedzibą w Pakosławiu i Sowach. Wtedy to z Pakosławia odłączono Słupię Kapitulną, Ugodę i Zawady.

Był to okres małych jednostek administracyjnych zwanych gromadami. Po kilku latach nastąpiła likwidacja Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Sowach i z dniem 1 stycznia 1961 roku przywrócono gminę „w starym układzie”. W ten sposób kształtowały się dzisiejsze granice gminy Pakosław, w jej skład weszło 16 miejscowości.

Samodzielny rozwój gminy Pakosław przerwany został w 1975 roku, wtedy to spokój mieszkańców zmąciła decyzja władz wojewódzkich o przyłączeniu gminy Pakosław do miasta i gminy Miejska Górka. Stało się to wbrew woli mieszkańców. Nie spełniło się też zapewnienie władz wojewódzkich, że Pakosław zachowa swój kilkudziesięcioletni dorobek z okresu samodzielności administracyjnej, zyska organizacyjnie, gospodarczo i ekonomicznie w

wyniku połączenia potencjału obu gmin w jeden organizm.

Pakosław i okoliczne miejscowości traciły na znaczeniu, rosło niezadowolenie społeczne. W 1980 roku samowolnie zorganizował się zespół społeczników, który podjął starania o przywrócenie gminy Pakosław. Słano petycje do władz wojewódzkich i centralnych, podejmowano uchwały na zebraniach sołectkich i organizacjach społecznych, zbierano podpisy pod wnioskiem, organizowano wyjazdy „grupy inicjatywnej” do Leszna i Warszawy.

W dniu 26 października 1981 roku we wszystkich wioskach gminy Pakosław zorganizowano zebrania z mieszkańcami. Wtedy to decydenci wojewódzcy i ministerialni przekonani zostali o „ekonomicznym uzasadnieniu i możliwościach zapewnienia gospodarczych i organizacyjno – technicznych warunków do reaktywowania gminy”, a poparciem był zdecydowany głos mieszkańców, gdyż na 14 zebrań za reaktywowaniem gminy opowiedziało się 11 sołectw.

Wobec takiej postawy społeczeństwa Wojewoda Leszczyński pismem z dnia 26 listopada 1981 roku wystąpił do Ministra Administracji o utworzenie gminy Pakosław.

Do wniosku dołączona została uchwała Nr XIX/63/81 Rady Narodowej Miasta i Gminy Miejska Górka z pozytywną opinią w sprawie utworzenia gminy Pakosław oraz wycinek mapy województwa z projektowanymi granicami gminy. Przypuszczać należy, że gdyby nie stan wojenny, powołanie gminy nastąpiłoby z dniem 1 stycznia 1982 roku. Świadczą o tym dokumenty z tamtego okresu.

Wreszcie ulga i zadowolenie...

Podczas sierpniowego spotkania z władzami wojewódzkimi w Domu Strażaka w Pakosławiu ogłoszona została decyzja o reaktywowaniu gminy Pakosław z dniem 1 października 1982 roku. Według dziennikarzy „Głosu Wielkopolskiego”, skończył się wspólny czas „niechcianego małżeństwa”.

Obszar reaktywowanej gminy wyniósł 7717 ha, z tego 4033 ha użytków rolnych, 1371 użytków zielonych i 1638 ha lasów. Gminę zamieszkiwało 4503 mieszkańców w 15 sołectwach.

Obecnie liczba ludności gminy wzrosła do 4593 osób.

Poszczególne miejscowości gminy zamieszkuje:
Pakosław – 1003 mieszkańców, Białyka – 147,
Chojno – 851, Golejewko – 232,
Golejewo – 145, Góreczki Wielkie – 238, Dębionka 42, Niedźwiadki – 71, Kubeczki – 72, Ostrobudki – 178, Osiek – 489, Pomocno – 176, Podborowo 55, Sowy 433, Sworowo – 278,

Mapa turystyczna gminy na parkingu w Pakosławiu

III. ORGANIZACJA GMINY.

Podczas sierpniowego spotkania aktyw gminy z władzami wojewódzkimi najwięcej emocji budziła siedziba Urzędu Gminy – wrócić do „starego” budynku zajętego przez Przedszkole, czy też urządzić siedzibę w innym obiekcie?

Ze względu na dobro dzieci wybrano drugie rozwiązanie. Podjęto rozmowy z Zarządem Gminnej Spółdzielni „SCH” w Miejskiej Górcie na temat wykupu budynku dawnej restauracji przy ul. Kolejowej w Pakosławiu, a jednocześnie poszukiwano pomieszczeń na czasową siedzibę Urzędu. Był wolny budynek mieszkalny na ulicy Strażackiej w Pakosławiu, po niewielkich nakładach można go było adoptować na okres kilku miesięcy na Urząd. Po kilku dniach właściciel wycofał się z uzgodnień. W niedzielę, 29 sierpnia 1982 roku podczas spotkania z Zarządem OSP w Pakosławiu uzgodniono urządzenie Urzędu w Domu Strażaka. Zgoda warunkowana była tylko taką adaptacją, by w przyszłości opuszczone pomieszczenia służyły strażakom i mieszkańcom. Tylko jak to zrobić?

W trzy tygodnie przebudowano korytarze i dwie sale parteru Domu Strażaka na potrzeby Urzędu, doprowadzono wodę, kanalizację, wymieniono instalacje elektryczne, ogrzewanie, założono podłogi, pomalowano pomieszczenia. Dziwny Urząd, nie mający podobnego w województwie, zorganizowany w dwóch dużych salach, z boksem kasowym na korytarzu i wspólnym pokoju sekretarza i naczelnika gminy. Za salę narad służyła duża sala widowiskowa na piętrze z kiepskim piecowym ogrzewaniem. A zima 1982/1983 roku była surowa.

1 października 1982 roku rozpoczęto urządowanie w Domu Strażaka. Kilka miesięcy później, 1 maja 1983 roku pracownicy Urzędu zamiast świętować przewozili meble i dokumenty do nowej siedziby, budynku przy ulicy Kolejowej 2, wtedy jeszcze bez bocznego skrzydła.

Urząd w trakcie rozbudowy.

W ciągu I półrocza 1983 roku rozpoczęły działalność wszystkie instytucje gminne i podmioty gospodarcze, za wyjątkiem Gminnej Szkoły Zbiorczej, która samodzielność uzyskała od 1 września 1983 roku.

Inauguracyjna sesja Gminnej Rady Narodowej odbyła się 13 października 1982 roku w Domu Strażaka w Pakosławiu. W sesji uczestniczył Wojewoda Leszczyński – Bernard Wawrzyniak i Wiceprzewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lesznie – Zbigniew Forecki. Dokonano wyboru władz Gminy: przewodniczącego GRN – Edwarda Talagę z Sów, zastępcę przewodniczącego – Jana Barteczkę z Pakosławia, członków Prezydium GRN

– Czesławę Nowaczyk i Kazimierza Bandurę z Pakosławia.

Naczelnikiem Gminy został Kazimierz Chudy z Pakosławia, pełniący od 1 września 1982 roku obowiązki pełnomocnika Wojewody Leszczyńskiego do zorganizowania gminy.

Z dniem 1 listopada 1982 roku powołano Posterunek Milicji Obywatelskiej w Pakosławiu, komendantem został Marian Jernaś z Golejewka.

Z dniem 1 stycznia 1983 roku przywrócono Gminną Spółdzielnię „SCH” w Pakosławiu, do władz Spółdzielni wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Stefana Nieboraka z Chojna, prezesem Zarządu – Antoniego Sędłaka z Sów, wiceprezesami – Kazimierę Staśkiewicz i Floriana Dąbrowicza z Pakosławia.

Z dniem 1 stycznia 1983 roku przywrócono Bank Spółdzielczy w Pakosławiu, do władz Banku wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Bronisława Sierpowskiego z Pakosławia, prezesem Zarządu – Bronisława Radojewskiego z Zielonej Wsi, wiceprezesem Wojciecha Skrzypczaka z Pakosławia, członkiem Zarządu – Edwarda Dworniczaka z Pakosławia.

Z dniem 1 kwietnia 1983 roku samodzielność uzyskała Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Pakosławiu, a do władz wybrano: przewodniczącym Rady Nadzorczej – Klemensa Pieprzyka ze Sworowa, prezesem Zarządu Jerzego Maćkowiaka z Rawicza, wice-

prezesem – Ryszarda Staśkiewicza z Pakosławia, członkiem Zarządu – Genowefę Śmigielską z Pakosławia.

Z dniem 1 września 1983 roku powołano Zbiorczą Szkołę Gminną w Pakosławiu, gminnym dyrektorem szkół został Jan Dalibor z Pakosławia, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Pakosławiu – Maria Żyto z Pakosławia, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Chojnie – Edward Kowalski z Rawicza, dyrektorem Szkoły Podstawowej w Sowach – Czesław Nowaczyk z Sów.

Z dniem 1 stycznia 1984 roku powołano Urząd Stanu Cywilnego w Pakosławiu, kierownikiem USC został Zenon Piotrowski z Pakosławia.

Z dniem 1 września 1984 roku przywrócono Szkołę Podstawową w Pomocnie, dyrektorem została Barbara Kapała z Pomocna.

IV. WODOCIĄGOWANIE.

Od początku reaktywowania gminy za najważniejsze zadanie uznano zaopatrzenie mieszkańców w wodę pitną, na realizację programu wodociągowego przez ponad 10 lat kierowano z budżetu gminy największe środki finansowe. Najpierw do czasu opracowania dokumentacji na budowę wodociągów uruchomiono dwa tymczasowe punkty poboru wody – w „starej mleczarni” w Pakosławiu i w Sowach koło mostu drewnianego (Kąty Sowskie) – skąd rolnicy beczkami dowozili wodę do swoich zagrod.

Wodociągowanie rozpoczęto z dwóch kierunków – w 1985 roku od budowy ujęcia wodnego i hydroforni w Białymkale (budowę rozpoczęto 7 września 1985 r.) i w roku 1986 od budowy magistrali wodnej ze Słupi Kapitulnej w kierunku Chojna. W 1988 roku uruchomiono hydrofornię Białąka, jedną z większych stacji wodociągowych w województwie leszczyńskim, w tym też roku rozprowadzono wodę siecią wodociągową po Białymkale.

W roku 1989 zwodociągowano Sowy (odbiór techniczny stacji wodociągowej „Białąka” i sieci wodociągowej w Białymkale i Sowach nastąpił 5 stycznia 1989 roku).

Stacja wodociągowa w Białymkale.

Równocześnie trwały prace na kierunku od Słupi Kapitulnej pozwalające na zaopatrzenie w wodę w 1987 roku Chojna, w 1988 roku Golejewka i w 1989 roku Golejewa.

W dwóch etapach w latach 1990-1991 zwodociągowano Pakosław, gdyż przez Pakosław przebiega magistrala o dużym przekroju do przepompowni wodociągowej oraz w kierunku Ostrobudek i dalej Miejskiej Górki, odgałęzienie w kierunku Osieka oraz wiele kilometrów sieci ulic w Pakosławiu (odbiór techniczny i oficjalne przekazanie wodociągów w Pakosławiu nastąpiło 11 grudnia 1991 roku).

W roku 1992 doprowadzono wodę do Osieka (uroczysty odbiór 28 września 1992 roku). W roku

1993 wodociąg doprowadzono do Pomocna (28 czerwca 1993 roku), Góreczek Wielkich (28 października 1993 roku).

W roku 1994 zwodociągowano Sworowo (uroczystość 15 listopada 1994 roku) i Zaorle (13 grudnia 1994 roku). Wodociągowanie zakończono w Kubeczkach i Niedźwiadkach w 1996 roku (uroczystość 16 sierpnia 1996 roku). Łącznie w ciągu 10 lat pobudowano 94 kilometry sieci rozdzielczej, którą doprowadzono wodę do blisko 900 odbiorców. Doprowadzenie wody do poszczególnych sołectw było tak wielkim wydarzeniem, że wszędzie przekazanie wodociągów do użytku mieszkańców poprzedzono oficjalną uroczystością z udziałem władz sołectwa, gminy i województwa.

Wodociągowania gminy nie zakończono budową sieci rozdzielczej i przyłączy wodociągowych, w Pakosławiu w latach 1996-1997 wykonano wspólną inwestycję Gminy Pakosław i Miejska Górka – przepompownię wodociągową i zbiorniki wyrównawcze o pojemności 600 m³ wody. Z tego miejsca, po podwyższeniu ciśnienia woda tłoczona jest na teren Miejskiej Górki, a także siecią tranzytową pomiędzy Pakosławiem i Golejewem w kierunku Chojna, spinając sieć z wodociągiem do Słupi Kapitulnej. W Pakosławiu też w tym samym czasie pobudowano siedzibę (zaplecze biurowo-socjalno-magazynowe) Spółki „Wodociągi Gminne”, firmy komunalnej powołanej przez trzy gminy: Pakosław, Jutrosin, Miejską Górkę do prowadzenia eksploatacji urządzeń wodociągowych i sanitarnych na tak rozległym obszarze.

Uroczyste przekazanie do użytku obiektów Spółki „Wodociągi Gminne” w Pakosławiu nastąpiło w dniu 27 maja 1997 roku.

Siedziba „Wodociągi Gminne”

Oczyszczalnia w Pakosławiu

Prace nad utworzeniem podmiotu komunalnego do obsługi wodociągów gminnych rozpoczęły się w sierpniu 1985 roku. Wtedy to zarządy Gmin

Pakosławia, Miejskiej Górki i Jutrosina zaproponowały trzy rozwiązania : powołanie związku gmin, powołanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, powołanie odrębnych zakładów budżetowych dla każdej z gmin. Po kilkumiesięcznych pracach radni gmin zdecydowali o powołaniu Spółki z o.o. pod nazwą „Wodociągi Gminne” z siedzibą w Pakosławiu. W dniu 27 grudnia 1995 roku Rada Nadzorcza Spółki w ramach ogłoszonego konkursu dokonała wyboru prezesa Zarządu Spółki (zarząd jednoosobowy) – Michała Dolińskiego z Rawicza, księgową Spółki została Mariola Krüger z Pakosławia.

Dziś wszystkie sołectwa są zwodociągowane, a ujęcia wody wydajne. Wodociągowanie gminy miało ogromne znaczenie dla życia mieszkańców oraz zapoczątkowało inwestycje w zakresie przetwórstwa rolno- spożywczego.

Obecnie bardzo pilną sprawą staje się rozbudowa stacji wodociągowej w Białymkale o tak zwany „drugi stopień” (zbiorniki do gromadzenia uzdatnionej wody), gdyż przy obecnym prawie pełnym rozbiórce wody proces technologiczny wymaga gromadzenia wody uzdatnionej szczególnie z godzin nocnych w zbiornikach, a następnie wprowadzenia do sieci magistralnej.

V. KOMUNIKACJA.

Od chwili reaktywowania gmina Pakosław borykała się z szeregiem problemów, których rozwiązanie stanowiła szansę dla mieszkańców na lepsze warunki życia, a dla gminy i podmiotów gospodarczych na nowe inwestycje. Jednym z głównych problemów obok wodociągowania, był zły stan dróg, nieprzejezdne ulice wiosną i jesienią, trudności komunikacyjne pomiędzy sołectwami.

Dlatego, w pierwszych piętnastu latach po wodociągowaniu najwięcej wysiłku i środków finansowych zaangażowano w budowę dróg i ulic z nawierzchnią asfaltową. Celem podstawowym było połączenie wszystkich miejscowości gminy z Pakosławiem oraz powiązanie dróg gminnych z drogami wojewódzkimi (obecnie powiatowymi).

Ogromnym wysiłkiem budżetu gminy przy dużym zaangażowaniu mieszkańców zostało pobudowanych od podstaw, zmodernizowanych lub wyremontowanych ponad 21,5 km następujących dróg:

- poszerzona droga wojewódzka Sowy-Drogi (1982-1983),
- droga asfaltowa Drogi –Sworowo (1982-1983),
- nawierzchnia asfaltowa na drodze Chojno-Podborowo (1985),
- droga asfaltowa do Golejewa (1986),

- zmodernizowana droga wojewódzka Chojno- Golejewko-Pakosław (1986- 1987),
- droga asfaltowa Sworowo- Kubeczki (1987 – 1989),
- zmodernizowana droga wojewódzka Sowy-Pakosław- Góreczki Wielkie (1987-1988),
- droga asfaltowa Zaorle – Katarzynowo (1988 – 1989),
- droga asfaltowa Góreczki Wielkie – Domaradzice- granica gminy (1989 – 1991),
- droga asfaltowa Osiek – Domaradzice – granica gminy (1990 – 1993),
- droga tłuczniowa Zaorle - Góry Zaorlińskie (1990),
- droga asfaltowa Dębionka – Niedźwiadki (1994-1995),
- poszerzona jezdnia drogi wojewódzkiej Sowy – do mostu na Orli (1996)

droga gminna Ostrobudki-Góreczki Wielkie
(stan w 1987 roku)

Ponadto w latach 1985-1997 wspólnym wysiłkiem pobudowano ponad 11,7 km ulic wiejskich, w większości z kanalizacją deszczową, krawężnikami i jezdnią asfaltową w miejscowościach: Chojno, Golejewko, Golejewo, Osiek, Pakosław, Sowy oraz w 2001 roku w Góreczkach Wielkich.

Pozbawienie gmin wpływów z podatku drogowego (poza podatkiem od pojazdów ciężarowych i autobusów) umniejszyło nakłady na utrzymanie i budowę dróg gminnych, a obciążenie dróg krajowych i lokalnych transportem ciężarowym spowodowało bardzo szybkie zniszczenie do niedawna jeszcze dobrej sieci dróg. Po kilkuletniej przerwie, dopiero w 2001 roku powrócono do inwestowania w naszej gminie w drogi – tym razem na drodze powiatowej Pakosław-Osiek-Jutrosin.

Dla bezpieczeństwa podróżnych w ostatnich latach pobudowano zatoki autobusowe w Pakosławiu oraz ustawiono estetyczne wiaty autobusowe w Chojnie, Golejewku, Pakosławiu, Podborowie i Sowach.

VI. BITWA O SZYNY.

Ponad dwa lata, od marca 1987 roku mieszkańcy, zakłady pracy i władze gminy toczyły boje o utrzymanie linii kolejowej Miejska Górka-Pakosław. Spotkano się z władzami województwa, dyrekcją PKP w Poznaniu, delegacje gminy dwukrotnie wyjeżdżały do Warszawy do Ministerstwa Transportu oraz Rady Państwa.

Stanowisko resoru komunikacji w tej sprawie było nieugięte, zarządzeniem Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 22 grudnia 1988 roku o likwidacji i rozbiórce linii kolejowej Miejska Górka – Pakosław społeczność gminna „przegrała bitwę o szyny kolejowe” łączące 89 lat Pakosław z krajową siecią kolejową. W zamian po długich negocjacjach” wytargowano” od PKP:

1. Zastępcze środki transportowe dla Gminnej Spółdzielni „SCH” w Pakosławiu,

- zestaw samochodowy, samowyladowawczy o dużym tonażu,
- urządzenie rozładunkowe typu „EMPOR”,
- samochód ciężarowy Star, wywrotka.

2. Zachowanie istniejącego bezpośredniego połączenia telefonicznego ze stacją PKP w Miejskiej Górcie.

3. Zagospodarowanie likwidowanego nasypu kolejowego (nieodpłatnie) na potrzeby gminy.

4. Zlecenie rekultywacji torowiska przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w Pakosławiu, na koszt PKP.

Początek rozbiórki torów linii kolejowej Miejska Górka-Pakosław odnotowano w dokumentach w dniu 18 maja 1990 roku.

Trwałą pamiątką po stacji kolejowej w Pakosławiu pozostała nazwa ulicy – ul. Kolejowa.

VII. GAZYFIKACJA.

Wiele emocji i nadziei na poprawę standardu życia mieszkańców wywołała gazyfikacja gminy. Było to kolejne społeczne wyzwanie gospodarcze, które podjęto w pierwszych latach po reaktywowaniu gminy.

Podczas zebrania wiejskiego w Pakosławiu w dniu 30 września 1986 roku zwołano Społeczny Komitet Gazyfikacji, którego pracami z wielkim oddaniem kierował Kazimierz Czwojda, wspierany przez kilkunastoosobowe grono ofiarnych społeczników.

Pierwsze działania to wystąpienie tego samego dnia o wydanie warunków technicznych do Wielkopolskich Okręgowych Zakładów Gazownictwa w Poznaniu oraz opracowanie przez Biuro Projektów Gazownictwa w Poznaniu programu gazyfikacji dla

miejsowości Pakosław (I etap) oraz przylegających na zabezpieczenie gazu dla gminy Pakosław. Społeczny Komitet w 1988 roku zamówił 3 partie rur stalowych w Hucie im. Lenina w Nowej Hucie – Krakowie, które otrzymał 1 czerwca 1989 roku (było to 600 mb rur stalowych wymagających izolacji na miejscu w Pakosławiu).

Po zmianie koncepcji budowy z rur stalowych na trwalsze polietylenowe, sprzedaży zgromadzonych zaizolowanych rur do gminy Krzemieniewo za bardzo korzystną cenę pozwalającą zakupić 12 km rur polietylenowych, opracowano dokumentację techniczną.

W 1993 roku oddano do użytku stację redukcyjno-pomiarową o przepustowości 1600m³/h w Pakosławiu zabezpieczając włączenie do stacji wszystkich miejscowości z gminy Pakosław. Stacja została pobudowana ze wspólnych środków finansowych Wielkopolskiego Okręgowego Zakładu Gazownictwa w Poznaniu i z budżetu gminy. Uroczyste przecięcie wstęgi i zapalenie symbolicznego znicza wieńczące budowę stacji i sieci gazowej w Pakosławiu odbyło się w mroźne popołudnie 25 listopada 1993 roku.

Stacja redukcyjna

W pierwszym etapie zgazyfikowane zostały cztery miejscowości: Pakosław, Golejewko, Golejewo, Chojno – łącznie 26,5 km sieci gazowej. Następnie w latach 1997 i 1998 pobudowano kolejne 20 km sieci gazowej doprowadzając gaz do Góreczek Wielkich, Ostrobudek, Pomocna i Osieka. W 1999 roku został zakończony ostatni etap gazyfikacji, położono kolejne 16 km sieci doprowadzających gaz do Sów, Białogórk, Sworowa i Żaorla. Gazyfikacja pozwoliła zadbać o ochronę powietrza. Niemal we wszystkich budynkach publicznych i podmiotach gospodarczych, przebudowano kotłownie węglowe zastępując je gazowymi:

1993 r. – kotłownia gazowa w Przedszkolu w Pakosławiu,

1993 r. – kotłownia gazowa w Domu Kultury w Chojnie,

1993 – 1994 r. – kotłownia gazowa w Banku Spółdzielczym w Pakosławiu,

1994 r. – kotłownia gazowa w Szkole Podstawowej

w Pakosławiu,
 1995 r. – ogrzewanie gazowe w świetlicy w Golejewie,
 1996 r.-oddzielne kotłownie gazowe w Urzędzie Gminy i Poczcie w Pakosławiu,
 1996-1887 r.-kotłownia gazowa w Ośrodku Zdrowia w Pakosławiu,
 1998 r.- stacja redukcyjna i kotłownia technologiczna w Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego E.G. Dworecki w Golejewie,
 1999 r. – ogrzewanie gazowe Domu Strażaka w Osieku,
 1999 r.- kotłownia gazowa w Domu Strażaka w Pakosławiu,
 1999 r.- kotłownia gazowa w Domu Pomocy Społecznej (pałac) w Osieku,
 1999 r.- kotłownia gazowa w budynku Filii Szkoły Podstawowej w Pomocinie,
 2000 r.- stacja redukcyjna i kotłownia technologiczna w Zakładzie Przetwórstwa Mięsnego J.H. Majerowicz w Białymkale,
 2001 r.- ogrzewanie gazowe świetlic w Golejewku i Ostrobuskach.

Gazyfikację gminy zakończono doprowadzeniem gazu do największego odbiorcy – Zakładu Przetwórstwa Mięsnego w Białymkale.

Sukcesu w gazyfikacji nie byłoby bez znacznego udziału finansowego mieszkańców gminy w ramach społecznych komitetów, bez wsparcia organizacyjnego Urzędu Gminy - od początku do końca gazyfikacji i wsparcia finansowego Rady Gminy w budowie stacji gazowej w Pakosławiu, bez dobrej współpracy i pomocy finansowej dyrekcji Wielkopolskiego Okręgowego Zakładu Gazownictwa w Poznaniu, kierownictwa i pracowników Rejonu Gazowniczego w Lesznie,

Kotłownia w Sz.P.Chojno

Zakładu Gazowniczego w Miejskiej Górze, Punktu Obsługi w Pakosławiu, a także solidnych wykonawców z „ Farmgazu” w Poznaniu, „Gazometu” w Rawiczu, Firmy „Piwoński” z Leszna, Firmy „Alsi” z Poznania, ekip gazowniczych z Miejskiej Górki i Jutrosina, wykonawców wykopów z SKR w Pakosławiu i Firmy K. Wrzeszcza ze Szkaradowa.

VIII. TELEFONIZACJA.

Gmina Pakosław i pozostałe gminy powiatu rawickiego przez kilka lat wspólnie z Telekomunikacja Polska S.A. uczestniczyły w budowaniu nowoczesnej łączności automatycznej.

Przypomnijmy, że w 1983 roku w gminie Pakosław było 49 abonentów. W ramach starej ręcznej centrali ich liczbę powiększono do 240 numerów i to był szczyt możliwości. Dopiero przebudowa budynku tzw. „stodoły” obok Urzędu Gminy pozwoliła na zainstalowanie w 1993 roku w nowym obiekcie centrali automatycznej 600- numerowej.

Społeczne Komitety Telefonizacji kolejno objęły telefonizacją następujące miejscowości: Chojno (1993 rok), Golejewko (1993 rok), Golejewo (1993 rok), Ostrobuski (1994 rok), Zaorle (1996 rok), Podborowo (1999 rok), Niedźwiadki (1999 rok), Kubeczki – Dębionka (1999 rok). Do automatycznej łączności krajowej i zagranicznej gmina Pakosław włączona została 25 września 1997 roku.

W latach 1998-1999 doprowadzono do Pakosławia linię światłowodową, a w 1999 roku zainstalowano w Pakosławiu nowoczesną centralę cyfrową o pojemności 1000 numerów.

W 1999 roku rozpoczęła się też rozbudowa łączności we wszystkich miejscowościach, w tym zabudowa „podcentrali” w Sowach i telefonizacja Białogórk (2000 rok) i zabudowa „podcentrali” w Chojnie.

Podczas uroczystości 12 maja 2000 roku w zamku w Rokosowie gmina Pakosław wyróżniona została 100.000 numerem telefonicznym w ramach okręgu leszczyńskiego. Właścicielem 100.000 przyłącza i nowoczesnego aparatu telefonicznego ISDN został Urząd Gminy w Pakosławiu.

Centrala telefoniczna w Pakosławiu.

IX. OCHRONA ŚRODOWISKA.

Ochrona środowiska naturalnego stała się od wielu lat jednym z pierwszoplanowych zadań gminy Pakosław, wymagających rozwiązania przez

obecne i przyszłe pokolenia. Zaniedbanie tych spraw odbija się brakiem lub złą jakością wody, niższą płonów i gorszą jakością żywności, umieraniem lasów, zanieczyszczeniem powietrza i gleby.

Dlatego już 22 kwietnia 1994 roku radni gminy podjęli uchwałę o przyjęciu „Programu ochrony środowiska naturalnego na terenie gminy Pakosław”, następnie 10 marca 1998 roku uchwałę w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku, a w „Strategii Zrównoważonego Rozwoju gminy Pakosław” wśród najważniejszych priorytetów wpisali „czyste, chronione świadomie i racjonalnie wykorzystywane środowisko przyrodnicze i kulturowe”. Zgodnie z tymi programami realizowane są poszczególne etapy przedsięwzięć proekologicznych, które służą mieszkańcom w ramach szeroko pojętej polityki ekorozwoju gminy. Przypomnieć należy, że inwestycje ekologiczne – oczyszczalnie ścieków i kanalizacje sanitarne są trzykrotnie droższe od inwestycji wodociagowych. W pierwszej kolejności problem likwidacji ścieków podjęto w Chojnie w ramach spółki wodno-ściekowej, która przygotowała dokumentację techniczną oczyszczalni i głównych kolektorów sanitarnych. Budowę oczyszczalni o przepustowości 200m³/dobę w latach 1992-1996 powiązano z oddaniem do użytku szkoły podstawowej, a w latach 1996-1997 oczyszczalnie dozbudowano w dodatkowe urządzenia. Do oczyszczalni doprowadzono etapami odcinki kanalizacji sanitarnej z Chojna (lata 1994-1999 w VI etapach), Golejewa (lata 1994-1995), Golejewka (1996-1997).

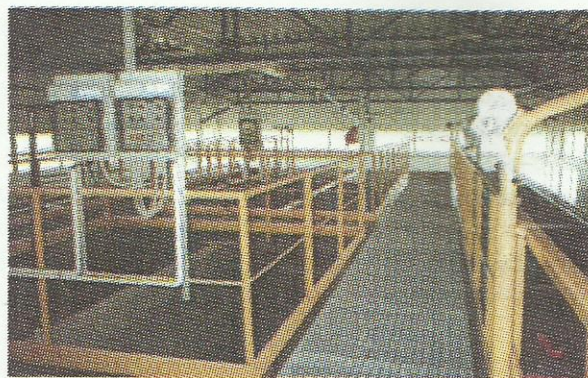
Od 1997 roku eksploatację oczyszczalni ścieków w Chojnie, przepompowni oraz kanalizacji sanitarnych powierzono Spółce „Wodociągi Gminne”.

W tym samym czasie trwały przygotowania do budowy oczyszczalni ścieków w Pakosławiu.

W roku 1995 za zdobytą przez miejscowość Pakosław nagrodę w konkursie na „Piękną Wieś” (III miejsce w kraju) wykupiono teren, w latach 1996-1997 opracowano nowy projekt techniczny oczyszczalni oraz przeprojektowano kanalizację sanitarną Pakosławia z rur betonowych na szczelne plastikowe.

Największą inwestycją gminną z lat 1999-2000 była budowa oczyszczalni ścieków w Pakosławiu o przepustowości 360m³/dobę wraz z przepompowniami ścieków i kolektorami sanitarnymi w południowej części Pakosławia. Przypomnieć należy, że inwestycja wśród nielicznych w leszczyńskim zakwalifikowana została do wsparcia z Europejskiego Funduszu Phare dotacją w kwocie 240.000 Ecu.

W latach 2000-2001 kontynuowano budowę kolejnych kolektorów sanitarnych w Pakosławiu (poza stały już tylko do uzbrojenia ul. Olbina i ul. Rolnicza (ponadto przygotowano dokumentację techniczną kanalizacji sanitarnej dla Pomocna i Ostrobudek.

Oczyszczalnia ścieków w Pakosławiu.

Jesteśmy pierwszą gminą w powiecie rawickim, która posiada na terenach wiejskich dwie komunalne oczyszczalnie ścieków oraz 24,1 km kolektorów sanitarnych, a blisko 60% mieszkańców gminy korzystać może z urządzeń oczyszczających ścieki.

Za działania na rzecz ochrony środowiska gmina Pakosław otrzymała w 1988 roku nagrodę Ministra Ochrony Środowiska, w roku 1995 wyróżniona została w krajowym konkursie na „Ekologiczną Gminę” przez Prezydenta RP, w roku 2001 zdobyła nagrodę Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska w konkursie „Na najlepiej rozwiązana gospodarkę wodno-ściekową na terenach wiejskich”. Po podpisaniu porozumienia z gminą Jutrosin od sierpnia 1995 roku uruchomiono w gminie Pakosław co miesięczne zbieranie śmieci w worki ekologiczne z dowozem do śmietnika komunalnego w Jutrosinie. Kolejnym etapem – wdrożonym od 2002 roku jest segregacja odpadów w gospodarstwach domowych oraz odpłatne zbieranie posegregowanych śmieci i surowców wtórnych przez Firmę oferującą usługi w tym zakresie.

Działania gminy to nie tylko budowa infrastruktury w zakresie ochrony środowiska, to także podnoszenie świadomości ekologicznej mieszkańców. W zakresie edukacji ekologicznej pozostało jeszcze bardzo do odrobienia, o czym nadal świadczą zaśmiecanie rowy i lasy lub nie podłączone do kanalizacji sanitarnej nieliczne gospodarstwa domowe.

X. ENERGIA ELEKTRYCZNA.

W celu zapewnienia ciągłych dostaw prądu doprowadzono na teren gminy, drugą linię wysokiego napięcia oraz zmodernizowano sieć energetyczną i oświetlenie uliczne kolejno w poszczególnych latach w Chojnie, Golejewie, Golejewku, Góreczkach Wielkich, Sowach, Pomocnie, Zaorlu, Sworowie, Kubeczkach, Niedźwiadkach, Białymkale, Dębionce.

Na przełomie 2001/2002 roku gmina Pakosław

pierwsza w powiecie rawickim zdecydowała się na kompleksową wymianę oświetlenia ulicznego na nowoczesne energooszczędne.

Obecnie w budowie jest zasilanie gmin Jutrosin i Pakosław linią wysokiego napięcia od GPZ w Pępowie.

XI. BUDOWNICTWO MIESZKANIOWE.

Efektem realizacji programu budownictwa mieszkaniowego mieszkaniowego lat 1983-1992 jest wyznaczenie terenu i przygotowanie osiedla 29 działek budowlanych w Pakosławiu (obręb ul. Leśnej), a także pobudowanie po 1 mieszkaniu w budynku Urzędu Gminy i Banku Spółdzielczego, 2 mieszkań w Posterunku Policji, 7 mieszkań w budynkach poszkolnych w Białymkale, Sworowie i Góreczkach Wielkich, 6 mieszkań w budynku administracyjnym DPS w Osieku, 5 mieszkań w nowym ośrodku zdrowia, 15 mieszkań w bloku Stadniny Koni w Chojnie.

Obecnie przygotowane są tereny pod budownictwo jednorodzinne w Pakosławiu (ul. Kolejowa i obręb ul. Leśnej).

XII. OCHRONA ZDROWIA.

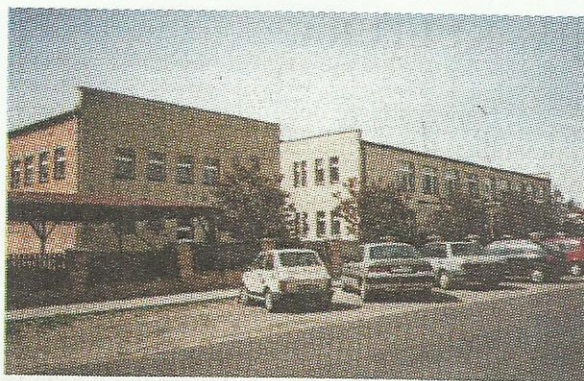
Spełniono podnoszony od wielu lat przez mieszkańców gminy wniosek o pobudowanie nowego, z poczekalniami i gabinetami specjalistycznymi, nowoczesnie wyposażonego ośrodka zdrowia w Pakosławiu. Po wielu zabiegach o środki finansowe, dzięki wsparciu funduszami NFOZ w Lesznie, Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Lesznie, ZOZ w Rawiczu oraz najwięcej z budżetu gminy w roku 1996 oddano do użytku parter, a w 1997 roku piętro nowego budynku. W ośrodku zdrowia urządzono poradnię ogólną i pediatryczną, poradnię „K”, stomatologię, wyposażono w sprzęt specjalistyczny laboratorium i pierwszą na terenie rawickich gmin rehabilitację.

Obok ośrodka zdrowia od maja 1997 roku powstała prywatna apteka „Pod Wierzbą” w pomieszczeniach dzierżawionych, 2001 roku przeniesiona do nowo wybudowanego budynku.

Opiekę zdrowotną nad mieszkańcami gminy, poza Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w budynku ośrodka zdrowia sprawują prywatne gabinety dermatologii, okulistyki, laryngologii i stomatologii.

XIII. OŚWIATA.

W celu zabezpieczenia odpowiedniej bazy lokalowej szkół i przedszkoli z dniem 1 września 1984 roku uruchomiono Szkołę Podstawową w Pomocinie, a w roku 1986 rozpoczęto realizację największej w tamtym czasie inwestycji budżetowej w gminie, jaką była budowa 8-klasowej szkoły podstawowej w Chojnie i 3 – oddziałowego przedszkola. Po kilkunastu latach budowy od września 1997 roku przeniesiono naukę do nowego budynku, od września 1999 roku wyprowadzono przedszkole z budynków parafialnych w Golejewku do pięknie urządzonej pomieszczeń Przedszkola w Chojnie.

Szkoła Chojno

W międzyczasie modernizacji poddano budynek Przedszkola w Pakosławiu (lata 1992-1993) i budynek Szkoły Podstawowej w Pakosławiu (lata 1994-1995).

Reforma systemu oświaty zmusiła samorządy gminne do opracowania nowego modelu oświaty – na poziomie przedszkola, oddziału „O”, 6-letniej Szkoły Podstawowej i 3-letniego gimnazjum. Po burzliwej dyskusji Rada Gminy uchwałą Nr VI/28/99 z dnia 12 marca 1999 roku o ustaleniu planu sieci Gimnazjum Gminnego wprowadziła nową sieć szkolną w obwodzie Chojno, Sowy i Pakosław oraz podjęła decyzję o budowie gimnazjum gminnego w Pakosławiu.

Gimnazjum w Pakosławiu.

W ramach reformy oświaty gminnej od września 1999 roku w budynku Szkoły Podstawowej w Chojnie przygotowano 3 klasy dla pierwszego rocznika gimnazjalnego, zagęszczając co roku szkołę o kolejne 3 klasy gimnazjalne. Uroczystością, która przejdzie do historii było pożegnanie w dniu 21 czerwca 2002 roku absolwentów pierwszego rocznika Gimnazjum Gminnego. W grudniu 2000 roku rozpoczęto największą obecnie inwestycję budowlaną w gminie – budowę Gimnazjum Gminnego w Pakosławiu, planowanego do uruchomienia od 1 września 2002 roku. Brak dofinansowania inwestycji przez budżet państwa, pomimo zapewnień, zmusił władze gminy do zwieszenia inwestycji.

XIV. KULTURA.

Najważniejsze dokonania z programu rozwoju kultury, to modernizacja lub rozbudowa obiektów świetlicowych w Pomocinie (lata 1987-1988), Pakosławiu (rok 1986), Sowy (lata 1987-1989 i rok 1997), Chojno (rok 1986), Osiek (lata 1988-1991).

Modernizację świetlicy w Zaorlu połączono z budową nowej remizy OSP (lata 1984-1985), podobnie rozbudowę świetlicy w Sworowie z rozbudową remizy OSP (lata 1984-1986).

Nową świetlicę z remizą OSP wzniesiono w Ostrobrudkach (lata 1987-1989), a w Góreczkach Wielkich od 1998 roku rozpoczęto odbudowę świetlicy wiejskiej poszerzoną o budowę nowej remizy OSP.

Muszlę koncertową pobudowano przy Domu Kultury w Chojnie (lata 1986-1987) oraz w parku w Pakosławiu (lata 1991-1992).

Działalność kulturalną prowadzi Biblioteka Gminna w Pakosławiu z Filią w Chojnie oraz bardzo aktywne zespoły amatorskie, chluba naszej gminy – „Chojnioki”, „Młode Chojnioki” i kapela dudziarska z Chojna, „Słowianie” z Pakosławia, zespół wokalny „Moderato” przy Gimnazjum Gminnym, zespół śpiewaczy „Kalina” przy Klubie Seniora w Pakosławiu.

W ostatnich 15 latach wiele wysiłku i troski włożono w odrestaurowanie pałacu w Pakosławiu, jednego z najcenniejszych zabytków w Wielkopolsce. W pałacu czynny jest ośrodek konferencyjno-szkoleniowy, restauracja i hotel oraz jedyne w Leszczyńskim „Centrum Kultury Francuskiej” oddane do użytku w sierpniu 1990 roku, wizytówka i duma naszej gminy.

Od 1992 roku wydawane jest społecznie czasopismo samorządowe „Pakosław i Okolice”.

Jest ono przede wszystkim pismem informacyjnym samorządu gminnego. Na stałe w gazetce „zadomowiliśmy” się takie działy jak informacje bieżące z gminy, historia regionu, ekologia, kącik biodynamiczny, porady kulinarne, sylwetki mieszkańców, poezja, sport, rozrywka.

XV. SPORT.

Zaczęto odrabiać zapóźnienia w braku bazy sportowej w gminie. Najpierw pobudowano hipodrom do zawodów konnych w Golejewku, następnie pierwsze boisko do piłki nożnej w Sowach, wyznaczono teren pod budowę boiska piłkarskiego w Pomocinie, podbudowano małe boisko przy Szkole Podstawowej w Chojnie.

W 2000 roku opracowano dokumentację techniczną na budowę pierwszej w gminie pełno wymiarowej sali sportowej w Pakosławiu, w ramach drugiego etapu budowy Gimnazjum Gminnego.

Pomimo braku bazy sportowej ożywioną działalność prowadzą Ludowe Zespoły Sportowe (piłka nożna), a także sekcje szkolne. Najlepszymi wynikami szczyści się sekcja karate przy Szkole Podstawowej w Sowach oraz Pakosławiu, a zawiązany od dwóch lat Uczniowski Klub Sportowy „Olimpijczyk” rozwija zainteresowania młodzieży jeździectwem, nauką pływania, różnymi odmianami karate, piłką nożną i koszykówką. Zainteresowania te z powodzeniem poszerza Gimnazjum Gminne.

XVI. ZAGRANICZNE I KRAJOWE PARTNERSTWO.

Od 1991 roku gmina Pakosław utrzymuje ożywione kontakty z francuską gminą Moulton z Północnej Normandii. Rozwija wyjątkowo serdeczne i przyjacielskie kontakty, w tym wymianę wakacyjną dzieci szkolnych oraz wymianę turystyczną rodzin, staże językowe dla licealistów, roczne studia językowe we Francji. Ostatnim wspólnym działaniem partnerskiej wspólnoty jest utworzenie w odrestaurowanym pałacu w Pakosławiu „Centrum Kultury Francuskiej”, obejmujące bibliotekę z literaturą francuską, salę klubową, biuro. W „Centrum Francuskim” organizować można oficjalne spotkania i rozmowy gmin oraz instytucji z byłego województwa leszczyńskiego współpracujących z Francją, a także rozmowy gospodarcze, szkolenia i kursy. W czerwcu 1996 roku gmina Pakosław nawiązała też współpracę ze Stowarzyszeniem Rodzin Niemieckich.

kich urodzonych na ziemi rawickiej z Gelsenkirchen.

Od 1999 roku gmina zapoczątkowała partnerstwo z gminą Paszowice, powiat Jawor. Współpraca przede wszystkim dotyczy organizowania wymiany wakacyjnej dzieci i młodzieży, wyjazdów szkolnych do Centrum Przyrodniczo-Ekologicznego w Myśliborzu, współpracy pomiędzy strażakami, sportowcami, zespołami kulturalnymi, współpracy gospodarczej pomiędzy grupami producenckimi rolników.

XVII. TURYSTYCZNY ROZWÓJ GMINY.

Pakosław to najmniejsza gmina w powiecie rawickim, ale jednocześnie najbardziej sprzyjająca turystom. Kilkanaście gospodarstw agroturystycznych, wspaniała Stadnina Koni w Golejewku oraz prywatne gospodarstwa z końmi i bryczkami, bliskość stawów milickich oraz wiele lasów, to doskonała oferta na kilkudniowy wypoczynek.

Od 1997 roku działa w gminie bardzo aktywne Stowarzyszenie Kwaterodawców Wiejskich „Gospodarstwa Gościnne”.

W 11 gospodarstwach agroturystycznych może przebywać 40 osób, bazę noclegową oferuje też hotel w pałacu w Pakosławiu i Stadninie Koni w Golejewku. Ogromne znaczenie ma atmosfera serdeczności panująca w domach gospodarstw agroturystycznych. Organizatorzy zapewniają wiele atrakcji: przejazdy bryczkami, jazdę konną, ogniska, wycieczki rowerowe i piesze. Na pobliskich stawach milickich istnieje możliwość wędkowania, łowisko komercyjne zorganizowano też na stawie w Golejewku. Na stałe do kalendarza imprez gminy wpisały się dożynki wiejskie, noc świętojańska, przegląd zespołów folklorystycznych, zawody konne. Podczas imprez każdy ma możliwość skosztowania pysznego chleba ze smalcem czy miodu od miejscowych pszczelarzy.

Gmina Pakosław od kilku lat jest członkiem Międzygminnego Związku Turystycznego „Wielkopolska Gościnna” z siedzibą w Pępowie, w ramach związku przygotowała oznakowany szlak rajdów konnych od Pępowa przez Jutrosin, Pakosław, Mieską Górkę, Krobie do Pępowa. Obecnie przygotowywany jest program wytyczenia i budowy w gminie Pakosław ścieżek rowerowych.

Organizację polowań dla myśliwych krajowych i zagranicznych zapewniają Koła Łowieckie „Drop” w Osieku i „Safari” w Białymkale.

XVIII. WSPÓLNE GOSPODAROWANIE.

Na zmianę wyglądu gminy i poszczególnych wsi wpłynął udział w konkursie „Gmina – Mistrz Gospodarności” i lokalnych „Najpiękniejsza wieś” oraz gminnym, a później też powiatowym

„Piękna Zagroda”.

Pakosław w konkursie „Mistrz Gospodarności” uczestniczył od 1984 roku, zajmując następujące lokaty w województwie leszczyńskim w grupie gmin: za rok 1985 – 7 miejsce, za rok 1986 – 5 miejsce, za rok 1987 i 1988 – 4 miejsce, za rok 1989 – 3 miejsce,

W konkursie „Najpiękniejsza Wieś w Województwie” Chojno w 1986 roku zdobyło 6 miejsce, Pakosław w 1987 roku 2 miejsce. Sołectwo Pakosław najwyższy laur zdobyło w 1994 roku w konkursie „Piękna Wieś” – pierwsze miejsce w województwie, trzecie miejsce w kraju.

Uwieńczeniem wszystkich sukcesów jest wpisanie w 2002 roku gminy Pakosław do „Złotej Setki Samorządów” za 85 miejsce w kraju w inwestowaniu w infrastrukturę gminną w przeliczeniu na mieszkańca.

Na obraz gminy minionych 20 lat wpływają w sposób znaczący inwestycje społecznych i prywatnych zakładów pracy oraz instytucji publicznych.

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” pobudowała nową piekarnię z cukiernią oraz stację paliw.

Spółdzielnia Kołek Rolniczych zainwestowała na początek w stację paliw, następnie w pawilon handlowy i targowisko.

Bank Spółdzielczy pobudował nową siedzibę, a stary budynek banku adoptowano na Posterunek Policji.

PKO uruchomiło placówkę bankową – Agencję w Pakosławiu.

Boczne skrzydło Urzędu Gminy zagospodarowano na Lecznicę Weterynaryjną i mieszkanie dla lekarza weterynarii.

Poczta zmodernizowała placówki w Pakosławiu i Chojnie, w „starej stodole” i przy Urzędzie Gminy po przebudowie Telekomunikacja uruchomiła automatyczną centralę telefoniczną.

Dom Pomocy Społecznej w Osieku zainwestował w budynek socjalno-biurowy oraz w pawilon mieszkalny dla pensjonariuszy.

Stadnina Koni „Golejewko” urządziła nowoczesną oborę dla krów w Chojnie oraz pobudowała nową

dużą stajnię w Golejewku.

W gminie Pakosław rozwija się prywatne przetwórstwo spożywcze, szczególnie w branży mięsnej. Ponad 10 lat temu powstał obecnie największy zakład pracy – Zakład Przetwórstwa Mięsnego J.H. Majerowicz w Białymkale, kolejno Zakład Przetwórstwa Mięsnego J.E.G. Dworeckich w Golejewie i dwa lata temu Zakład Przetwórstwa Mięsnego P. Gajowy w Pakosławiu, Firma „POLPIEK” K. Damazyn z Rawicza wykupiła obiekty po mleczarni w Pakosławiu pod zakład cukierniczy, Firma „MIREKS” z Pakosławia M.J. Hajduka uruchomiła produkcję pasz przemysłowych. Dobrze rozwija się branża drzewna – powstał od podstaw w ramach rodzinnej Firmy „SOMAPOL” tartak Sł.Soboty w Chojnie, rozbudowano stolarnię K. Małeckiego w Chojnie i transport K. Pośpiecha w Chojnie. Duża stolarnia „KAROSZ” powstała w Golejewie oraz w Pakosławiu nowa stolarnia R.Śledzianowskiego.

Z innych branż wymienić należy uruchomienie w minionych 20 latach Firmy – Przetwórstwo „Bartmet” W. Bartniczaka w Chojnie, Betoniarstwo K. Szymkowiaka w Osieku, montaż okien plastikowych „POLOKONO” M. Michalskiego w Pakosławiu, handel towarami masowymi Z. Wojtyczka w Chojnie, Bazę Transportowo-Handlową K. Wierchowicki w Pakosławiu, Transport L. Wawrzyniak w Góreczkach Wielkich, Transport J. Mosiek w Golejewie.

XIX. GMINA W TELEWIZJI.

W dniach 28 lutego – 1 marca 2000 roku do Pakosławia zajęła ekipa telewizyjna z Warszawy w celu sfilmowania naszej gminy do telewizyjnej audycji „Nasza Gmina” i konkursu „Nasz człowiek na Urzędzie”. Rok wcześniej zgłoszenia gminy Pakosław – jedynej z Leszczyńskiego do audycji telewizyjnej dokonała Leszczyńska Izba Gospodarcza.

Wydarzeniem kulminacyjnym był wyjazd 43 osobowej reprezentacji gminy do podwarszawskiego studia telewizyjnego na nagrania zmagania turniejowych z gminą Warta Bolesławiecka z województwa Dolnośląskiego. Całodniowe spotkanie rywalizujących gmin oceniały władze samorządowe i sympatyczna publiczność z Leżajska.

W studio telewizyjnym doskonale współpracująca ze sobą reprezentacja występowała pod transparentem z mobilizującym hasłem „Dzisiaj, jutro, zawsze wszędzie – nasz Pakosław górą będzie”. Dziś wiemy, że udział w audycji „Nasza Gmina” to wielkie wyróżnienie, a jednocześnie bezpłatna

doskonała promocja całej Polsce wiejskiej gminy z jej dorobkiem.

XX. PAKOSŁAW W ZŁOTEJ SETCE GMIN.

Gmina Pakosław odniosła kolejny sukces, oceniony poprzez wielu za największy w naszej dwudziestoletniej działalności. W prowadzonym od 5 lat przez Centrum Badań Regionalnych w Warszawie i dziennik „Rzeczpospolita” rankingu znalazła się w złotej Setce Samorządów i zajęła 85 miejsce w kraju.

Podstawowym kryterium rankingu jest wielkość inwestycji finansowanych z dochodów gminy w okresie ostatnich trzech lat w przeliczeniu na jednego mieszkańca, czyli procent dochodów przeznaczonych na inwestycje (wymagane minimum wynosi 30%) oraz dyscyplina finansowa budżetu – z rankingu eliminowane są gminy, których deficyt lub nadwyżka wynosiły ponad 25 %.

W latach 1999 – 2001 gmina Pakosław wydała na inwestycje 7.398.450 zł z 18.293.760 zł dochodów, czyli 40,4%.

W przeliczeniu na jednego mieszkańca jest to 1.644 zł, lider rankingu Tarnowo Podgórne k/ Poznania wydała 6.657 zł, a już dziesiąte w rankingu Mielno przeznaczyło na inwestycje 3.391 zł. Deficyt budżetowy gminy Pakosław wyniósł w tym czasie 18,6%, z tego za rok 2001 spadł do 10,8%.

Premiowany jest więc wysiłek inwestycyjny oraz proinwestycyjna polityka rozwoju gminy w dłuższym okresie. W ciągu ostatnich trzech lat skupiliśmy się na dwóch priorytetach inwestycyjnych – ekologii oraz oświacie.

W roku 1999 dokończyliśmy budowę kanalizacji sanitarnych w Chojnie (IV etap) oraz rozpoczęliśmy budowę nowoczesnej oczyszczalni ścieków w Pakosławiu i kanalizacji sanitarnych z przepompowniami – łącznie za 2.542.869 zł. Duże pienią-

dze – 370.000 zł zaangażowaliśmy w dokończenie budowy przedszkola w Chojnie.

W roku 2000 zakończyliśmy budowę oczyszczalni w Pakosławiu i kilku odcinków kanalizacji sanitarnych – łącznie za 1.222.159 zł. Kolejne środki – 153.650 zł skierowaliśmy na zabudowę sal lekcyjnych dla trzeciego rocznika Gimnazjum w Chojnie oraz oddziału „O” w Sowach.

W 2001 roku kontynuowaliśmy budowę kanalizacji sanitarnych na 5 ulicach Pakosławia za kwotę 770.000 zł oraz podjęliśmy kolejną inwestycję oświatową – budowę Gimnazjum Gminnego w Pakosławiu wydając łącznie 1.824.477 zł.

W tym okresie pobudowaliśmy też sieć tranzytową wodociągu Pakosław-Golejewko, oświetlenie uliczne w Dębionce, ogrzewanie gazowe w Domach Strażaka w Pakosławiu i Osieku, asfaltową ulicę w Góreczkach Wielkich, zmodernizowano drogi śródpolne w Chojnie, Góreczkach Wielkich, Ostrobuskach, Osieku, Pakosławiu.

W uroczystości wręczenia w Warszawie pamiątkowych dyplomów Złotej Setce Gmin uczestniczył Marszałek Sejmu Marek Borowski, w wśród wyróżnionych znalazło się 10 gmin z Wielkopolski, w tym jedna z Leszczyńskiego - **Pakosław**

To największe wyróżnienie w historii gminy, a Pakosław nigdy nie znalazłby się w Złotej Setce Gmin, gdyby nie mieszkańcy i

ich udział w inwestycjach. Od początku przebudowy gminy wspólnie, bez animozji politycznych, w ramach społecznych komitetów budowano wodociągi, telefony, sieci gazowe, oczyszczalnie i kanalizacje sanitarne, drogi i ulice, placówki oświatowe, placówkę opieki zdrowotnej.

Dzięki profesjonalnemu przygotowaniu wniosków przez pracowników pozyskano dla bu-

dżetu gminy duże środki z różnych funduszy, w tym funduszy europejskich (PHARE).

W tym miejscu warto przypomnieć wcześniejsze wyróżnienia:

1994 r. – III miejsce Pakosławia w kraju w konkursie „Piękna Wieś”,

1995 r. – wyróżnienie dla gminy w krajowym konkursie na „Ekologiczna Gminę”,

1998 r. – nagroda Ministra Ochrony Środowiska za działania na rzecz ochrony środowiska,

1998 r. – udział gminy w telewizyjnej audycji „Nasza Gmina”,

1999 r. – nominacja do tytułu HIT –99,

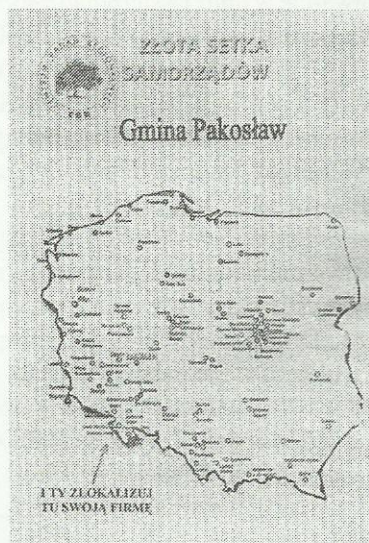
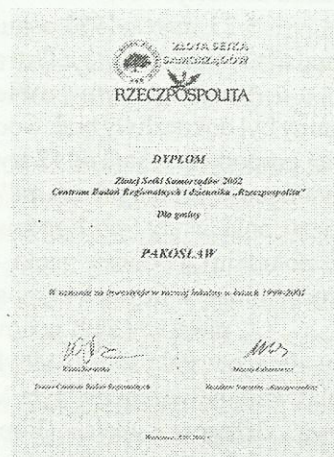
2001 r. – nagroda z Narodowego Funduszu

Ochrony Środowiska w konkursie za najlepiej rozwiązana gospodarkę wodno-ściekową na terenach wiejskich,

2002 r. – 70 miejsce w rankingu czasopisma „Wspólnota” wśród gmin

wiejskich w wydatkach inwestycyjnych w infrastrukturę techniczną.

Miejsce 85 w kraju w Złotej Setce Gmin jest najlepszym prezentem na 20-lecie gminy, a jednocześnie zachętą dla przedsiębiorców do inwestowania w gminie Pakosław.

XXI. CIEKAWOSTKI, WYDARZENIA Z ŻYCIA GMINY OD 1982 ROKU.

* w bardzo słoneczną niedzielę, 6 czerwca 1982 roku z udziałem władz wojewódzkich uroczystość obchodzone przed Domem Strażaka – 100-lecie Kółka Rolniczego w Pakosławiu. Już wtedy pokazano, że mieszkańcy są dobrze przygotowani do samodzielnej organizacji życia społecznego w gminie,

* podczas spotkania w niedzielę 29 sierpnia 1982 roku z Zarządem OSP w Pakosławiu uzgodniono tymczasowe urządzenie Urzędu Gminy w Domu Strażaka.

Padło pytanie, na jaki czas Dom Strażaka zajęty będzie przez Urząd ?

Zapewnienie, że do końca kwietnia 1983 roku. Wtedy to powstał, długo wspominany zakład prywatny z naczelnikiem OSP – Hieronimem Kuźnią o nierealności terminu. Kto wygrał ?

* pierwszym interesantem w dniu 1 października 1982 roku w Urzędzie Gminy w Pakosławiu (w Domu Strażaka) była Kazimiera Górna z Białogokału, otrzymała wiązankę kwiatów,

Interesantka złożyła wniosek o sprzedaż ziemi z Państwowego Funduszu Ziemi,

* przeszkodą w uruchomieniu Posterunku Milicji Obywatelskiej w Pakosławiu od pierwszych dni reaktywowania gminy był brak aresztu w tymczasowej siedzibie Posterunku urządzanej w budynku byłej agronomówki ul. Parkowa 4,

* 22 grudnia 1982 roku nastąpiło przekazanie przez Gminę działaczom Banku Spółdzielczego w Pakosławiu terenu pod budowę nowego budynku Banku ul. Kolejowa 4,

* 23 marca 1983 roku 103 – urodziny obchodziła Antonina Żyto z Ostrobudek,

* największym problemem mieszkańców gminy był dokuczliwy brak wody na potrzeby domowe i gospodarcze, stąd od 12 stycznia 1984 roku uruchomiono w „starej mleczarni” w Pakosławiu punkt wydawania wody (po 2 godziny przed południem i po południu), podobny punkt w latach następnych uruchomiono w Sowach k/ mostu drewnianego,

* pierwszy ślub w nowym Urzędzie Stanu Cywilnego w Pakosławiu odbył się 14 stycznia 1984 roku. Parą nowożeńców była Maria Lebica z Golejewa i Grzegorz Kapała z Góreczek Wielkich,

* 2 sierpnia 1984 roku odbyło się spotkanie w Chojnie z aktywem społecznym wsi w sprawie wydzielenia terenów budowlanych pod osiedle budownictwa jednorodzinnego. Po odrzuceniu propozycji podjęto intensywne prace nad zaprojektowaniem osiedla domów jednorodzinnych w Pakosławiu (obwód ulicy Leśnej). W ten sposób zapoczątkowano szybką budowę wolnej przestrzeni pomiędzy Pakosławiem a Górą Pakosławskimi.

* 100 lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Sowach, jednej z najstarszych jednostek strażackich uroczystości obchodzono 23 września 1984 roku. Do Sów zjechały wszystkie OSP z gminy, delegacje z Miejskiej Górki, a także znaczący goście z województwa. Wcześniej 14 czerwca 1981 roku podczas zawodów sportowo-pożarniczych zorganizowanych w Sowach odbyła się uroczystość wręczenia sztandaru ufundowanego jednostce OSP przez mieszkańców Sów. Pierwszym komendantem straży w Sowach był Ignacy Matysiak, zwany potocznie „Raku” – od przysłowia, którego używał w rozmowie. Funkcję tę nieprzerwanie pełnił kilkadziesiąt lat, aż do zakończenia Powstania Wielkopolskiego. Z ustnych przekazów wynika, że pierwszy komendant był człowiekiem o „złotych rękach” znał się na murarce, umiał stawiać piece, leczyć zwierzęta i rzeźbić. Jednakże jego pasją była pomoc bliźniemu.

* społeczna inicjatywa mieszkańców obwodu szkolnego Chojna (Chojno, Golejewko, Golejewo, Ostrobudki, Podborowo) wyzwoliła proces przygotowania budowy nowej szkoły i przedszkola w Chojnie. Z dwóch koncepcji – połączenia pawilo-

nem istniejących budynków szkolnych lub postawienie nowego obiektu wybrano drugi wariant. W dniu 9 stycznia 1985 roku uzyskano zgodę Kuratora Oświaty w Lesznie na budowę nowej szkoły i przedszkola, a 27 kwietnia 1987 roku uroczystie wmurowano kamień węglowy i akt erekcyjny.

* w lutym 1985 roku zabrakło opału na ogrzewanie szkoły podstawowej w Sowach (wtedy oświata finansowana była z budżetu Kuratorium). Pomocy udzieliły w dniu 25 lutego Zakłady Wojskowe w Jutrosinie, pożyczając 2 przyczepy węgla.

* jubileusz 35-lecia istnienia obchodziła Biblioteka w Chojnie. Podczas uroczystości w dniu 3 maja 1985 roku wręczono Kierownik Aleksandrze Świerkowskiej z Chojna nagrodę za 30 lat pracy w Bibliotece.

* W Pakosławiu w dniu 12 maja 1985 roku uroczystości obchodzono jubileusz 50-lecia istnienia Ochotniczej Straży Pożarnej. Pierwszym prezesem był Franciszek Żmuda – sołtys wsi, a naczelnikiem Hipolit Krzyżosiak. W Pakosławiu od 1912 roku działała straż obowiązkowa, wyposażona w ręczną sikawkę przechowywaną w Pakosławiu do dziś,

* groźna powódź letnia nad Orlą w dniach 10-12 sierpnia 1985 roku. zalane zboża i łąki, przerwane obwałowania w Kubeczkach,

* wykup w marcu 1986 roku terenów pod osiedle budownictwa jednorodzinnego na „Górach Pakosławskich”, początek zabudowy otwartej przestrzeni pomiędzy Pakosławiem a Podgórzem,

* drugi turniej gmin Pakosław – Jutrosin w dniach 14-15 czerwca 1986 roku, wygrany po raz kolejny przez gminę Pakosław,

* uroczyste otwarcie w dniu 15 sierpnia 1986 roku nowego budynku Banku Spółdzielczego w Pakosławiu,

* ogólnopolskie zawody w skokach przez przeszkody zorganizowane w dniach 15-17 sierpnia 1986 roku w Golejewku przez Stadninę Koni,

* powódź zimowa nad Orlą od 13 lutego 1987 roku,

* uroczyste otwarcie w dniu 15 października 1987 roku „stancji myśliwskiej” w Osieku przez Koło Łowieckie Nr 13 „Drop”,

* w 1987 roku ulicom w Pakosławiu nadano nazwy

* uroczyste otwarcie w dniu 2 stycznia 1988 roku nowo pobudowanego Domu Strażaka w Ostrobudkach,

* oddanie do użytku ważnych dla mieszkańców inwestycji- w dniu 25 kwietnia 1989 roku stacji paliw SKR w Pakosławiu oraz w dniu 27 kwietnia 1989 roku piekarni z cukiernią GS „SCH” w Pakosławiu,

* 1 lipca 1989 roku 100 urodziny obchodziła Józefa Ratajczyk z Białogokału,

* 2 lipca 1989 roku 50-lecie pracy zawodowej obchodził organista Stanisław Tacka z Pakosławia,

* siedziba Posterunku MO w Pakosławiu w przebudowanym budynku dawnego Banku Spółdzielczego, uroczyste przekazanie do użytku w dniu 7 września 1989 roku,

* uruchomienie Lecznicy Weterynaryjnej w Pakosławiu w bocznym skrzydle budynku Urzędu Gminy, uroczyste przekazanie w dniu 17 lutego 1990 roku, kierownikiem lek.wet. Waldemar Hemerling,

* odsłonięcie tablic w miejscach pamięci narodowej – w dniu 13 maja 1990 roku głazu w lesie w Podborowie i w dniu 24 maja 1990 roku tablicy „Katyńskiej” na pomniku w Pakosławiu,

* pierwsze wybory samorządu terytorialnego, nowy ustrój gmin – 27 MAJA 1990 ROKU,

* przejście na emeryturę po 45 latach pracy kapłańskiej proboszcza z Golejewka Ks. Feliksa Abramowicza, pożegnanie z parafią 22 lipca 1990 roku,

* przegląd zespołów folklorystycznych połączony z dożynkami i oddaniem do użytku drogi asfaltowej „Zapłocie” zorganizowany w dniu 26 sierpnia 1990 roku w Chojnie,

* spotkanie 5 lutego 1991 roku w Chojnie i początek negocjacji w sprawie przejęcia na wniosek Rady Sołeckiej obiektów Domu Kultury w Chojnie od Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”

* pierwszy wyjazd 8 marca 1991 roku samorządowców Pakosławia, Jutrosina i Miejskiej Górki do Warszawy w celu poszukiwania środków na dofinansowanie inwestycji gminnych. Spotkanie przy udziale posła Janusza Maćkowiaka z Ministrem Finansów, Prezesem Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska, Marszałkiem Sejmu, Przewodniczącą Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę (tzw. Fundacja Kościelna).

Kolejne wyjazdy organizowane przez kilka lat z przygotowanymi wnioskami i na podpisanie umów o dofinansowanie zadań gminnych,

* pobyt w dniach 7-9 lipca 1991 roku w gminie Pakosław oficjalnej delegacji Moulta z merem Alain Tourret, podpisanie historycznego już dziś, pierwszego w leszczyńskim porozumienia o współpracy z gminą francuską,

* kolejne ogólnopolskie zawody WKKW w dniach 14-15 września 1991 roku zorganizowane w Golejewku przez Stadninę Koni,

* wydanie 1 numeru gazety samorządowej „Pakosław i Okolice”

* wyjazd z rewizytą w dniach 30 kwietnia – 4 maja 1992 roku 9 osobowej delegacji gminy Pakosław do Moulta na oficjalne rozmowy i podjęcie partnerskiej współpracy, w drodze powrotnej awaria busa i wspomniane do dziś przeżycia z przyjazdem do kraju,

* burza z trąbą powietrzną w dniu 11 maja 1992 roku, godz. 15,00 nad Pakosławiem i Osiekim,

zniszczone budynki i dachy, wyrwane drzewa,

* 3 września 1992 roku 100-urodziny obchodziła Rozalia Pieprzyk ze Sworowa,

* 17 grudnia 1992 roku uroczyste otwarcie Klubu Seniora „Wrzos” przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Pakosławiu,

* 6 czerwca 1994 roku transmisja telewizyjna z Normandii z 50- rocznicy lądowania wojsk alianckich, udział Prezydenta Lecha Wałęsy w uroczystościach, a także wizyta Prezydenta RP w zaprzyjaźnionym Moulta.

* uroczyste przekazanie w dniu 17 sierpnia 1994 roku samochodu policyjnego POLONEZ, zakupionego dla Posterunku Policji przez samorząd gminny,

* wyjazd w dniu 18 listopada 1994 roku do Warszawy po odbiór nagrody w kwocie 250 mln. zł (starych) zdobytej przez sołectwo Pakosław za III miejsce w kraju w konkursie „Piękna Wieś”,

* spotkanie w dniu 7 marca 1995 roku w Pałacu Prezydenckim w Warszawie z Prezydentem Lechem Wałęsą i odbiór wyróżnienia dla gminy Pakosław w konkursie na ekologiczną gminę,

* 13 marca 1995 roku jubileusz 65-lecia pożycia małżeńskiego Państwa Katarzyny i Walentego Dubickich z Golejewka,

* 3 kwietnia 1995 roku włączenie OSP w Krajowy System Ratownictwa Technicznego,

* pierwszy, zorganizowany w dniu 23 kwietnia 1995 roku przez Zespół „Słowianie” wieczór pieśni biesiadnej,

* 13 czerwca 1995 roku jubileusz 50-lecia Koła Emerytów i Rencistów w Pakosławiu,

* uroczyste oddanie do użytku w dniu 7 listopada 1995 roku zmodernizowanej Poczty w Chojnie przeniesionej do Domu Kultury,

* 27 kwietnia 1996 roku pierwsza uroczystość weselna w sali bankietowej odrestaurowanego pałacu w Pakosławiu,

* 8 maja 1996 roku podpisanie porozumienia o współpracy Gminy Pakosław ze Stowarzyszeniem Rodzin Niemieckich z Gelsenkirchen,

* wspólne posiedzenie w dniu 17 lipca 1996 roku rad nadzorczych Banków Spółdzielczych w Jutrosinie i Pakosławiu w sprawie przejęcia zadłużonego Banku w Pakosławiu,

* pierwsze wybory w dniu 29 września 1996 roku do Leszczyńskiej Izby Rolniczej, z frekwencją 33,2% uprawnionych do wyborów,

* 6 października 1996 roku złożenie ślubów wieczystych przez siostrę zakonną Janinę Śmigielską z Pakosławiu w klasztorze w Islandii,

* 11 października 1996 roku jubileusz 40-lecia Szkoły Podstawowej w Pakosławiu,

* 21 października 1996 roku jubileusz 100-

urodzin Stanisławy Staniewskiej z Golejewka,

* 26 października 1996 roku jubileusz 60-lecia pożycia małżeńskiego Pelagii i Franciszka Krawczyków z Chojna,

* narada w dniu 4 marca 1997 roku – 5 wojewodów z Wielkopolski w pałacu w Pakosławiu,

* 17-19 marca 1997 roku silna wichura wiosenna, zerwany dach na budynku Urzędu Gminy,

* 5 kwietnia 1997 roku jubileusz 50-lecia pracy zawodowej organisty Władysława Sikorskiego z Golejewka,

* koncert „Eleni” w dniu 26 czerwca 1997 roku w Osieku podczas II Wojewódzkiego Przeglądu Twórczości Religijnej,

* wyjazd transportu samochodowego w dniu 17 lipca 1997 roku do Luboni, Rudnika, Kuźni Raciborskiej z darami dla powodźian,

* 17-22 grudnia 1997 roku pielgrzymka samorządów gminnych do Włoch z choinką – darem z Polski dla Papieża Jana Pawła II.

XXII. JEDNOSTKI GMINY, ORGANIZACJE I STOWARZYSZENIA.

1). Biblioteka Gminna w Pakosławiu,
tel. 5478 478, 5478 209,

Kierownik – Halina Kusz

2). Ośrodek Pomocy Społecznej w Pakosławiu
tel. 5478 612, 5478 614

Kierownik – Dorota Matuszak

3). Gimnazjum Gminne w Pakosławiu z tym. siedzibą w Chojnie, tel. 5478 502

Dyrektor – Tadeusz Gospodarek

4). Szkoła Podstawowa w Pakosławiu,
tel. 5478 728, Dyrektor – Dorota Maćkowiak

5). Szkoła Podstawowa w Chojnie, tel. 5478 716

Dyrektor – Edward Kowalski

6). Przedszkole Samorządowe w Pakosławiu,
tel. 5478 722, Dyrektor – Mariola Jankowska

7). Przedszkole Samorządowe w Chojnie, tel. 5478 488, Dyrektor – Elżbieta Jędrzejak

8). „Wodociągi Gminne” sp. z o.o. w Pakosławiu,
tel. 5478 529,

Prezes – Michał Doliński

9). Zarząd Gminny Związku OSP Pakosławiu,
tel. 5478 332, Prezes Kazimierz Chudy

10). Stowarzyszenie „Centrum Rozwoju Gminy Pakosław”, tel. 5478 332

Przewodniczący – Kazimierz Chudy

11). Towarzystwo Przyjaźni Pakosław-Moult,
tel. 5478 228, Prezes – Tadeusz Gospodarek

12). Rada Gminna Ludowe Zespoły Sportowe w Pakosławiu, tel. 5478 446, 5478 332

Przewodniczący – Janusz Rataj

13). Stowarzyszenie Kwaterodawców Wiejskich „Gospodarstwa Gościnne” w Pakosławiu
tel. 5478 378 domowy

Prezes – Sylwia Barteczka

14). Sekcja Powożenia i Jeździectwa w Pakosławiu,
tel. 5478 432 domowy

Prezes – Roman Gajowy

15). Klub Europejski „Eurotroter” przy Szkole Podstawowej w Pakosławiu, tel. 5478 728

Opiekun – Elżbieta Lewandowska

16). Klub Europejski przy Gimnazjum w Pakosławiu
z s. w Chojnie, tel. 5478 502

Opiekun – Danuta Orozco-Pietruszka,
tel. 5478 409 domowy,

17). Uczniowski Klub Sportowy „Olimpijczyk” w Pakosławiu, tel. 5478 728

Prezes – Dorota Maćkowiak

18). Stowarzyszenie „Wsparcie dla każdego” przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Pakosławiu, tel. 5478 612, 5478 614

Prezes – Beata Zawodna.

19). Klub Seniora „Wrzos” przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Pakosławiu
tel. 5478 512 domowy

Przewodnicząca – Maria Żyto- Marciniak

20). Zespół Wokalny „Kalina” przy Klubie Seniora „Wrzos” w Pakosławiu
tel. 5478 512 domowy

Przewodnicząca – Maria Żyto- Marciniak

21). Zespół Folklorystyczny „Słowianie” w Pakosławiu, tel. 5478 505 domowy

Kierownik – Jolanta Białek

22). Zespół Folklorystyczny „Chojnioki” i „Młode Chojnioki”, kapela dudziarska w Chojnie, tel. 5478 403,

Kierownik – Elżbieta Turbańska

23). Zespół Wokalny „Moderato” przy Gimnazjum Gminnym, tel. 5478 502

Kierownik – Regina Dybkowska

24). Towarzystwo Przyjaźni Pakosław-Moult
tel. 5478 228, Prezes – Tadeusz Gospodarek

Mieszkańcy gminy na okres 4-letniej kadencji wybierają swoich przedstawicieli do sprawowania władzy w gminie.

Obdarzeni mandatem mieszkańców radni reprezentują wyborców.

Poniżej prezentujemy radnych których społeczność wybierała kolejno w wyborach :

Radni od 1 października 1982 rok.

1. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo

2. Barteczka Jan – Pakosław

3. Barteczka Józef – Osiek
 4. Barteczka Stanisław – Zaorle
 5. Bandura Kazimierz – Pakosław
 6. Chudy Józef – Golejewko
 7. Grembowski Jan – Pomocno
 8. Gandecki Czesław – Sowy
 9. Hantkiewicz Cecylia – Dębionka
 10. Juskowiak Leon – Golejewko
 11. Małecki Marian – Góreczki Wielkie
 12. Nowaczyk Czesława – Pakosław
 13. Sierpowski Zygmunt – Osiek
 14. Sobota Antoni – Niedźwiadki
 15. Talaga Edward – Sowy
 16. Turbańska Elżbieta – Chojno
 17. Tyczyński Stanisław – Podborowo
 Funkcję przewodniczącego pełnił: Tala-
 ga Edward

17 czerwca 1984 roku wybrano radnych:

1. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo
 2. Błaszyk Edmund – Ostrobuski
 3. Bruder Roman – Osiek
 4. Chudy Józef – Golejewko
 5. Chruścińska Janina – Osiek
 6. Dworniczak Lech – Pakosław
 7. Gospodarek Tadeusz – Pakosław
 9. Grembowski Jan – Pomocno
 10. Hantkiewicz Wiktor – Dębionka
 11. Hanus Grażyna – Góreczki Wielkie
 12. Jarosz Jan – Niedźwiadki
 13. Kowalski Edward – Chojno
 14. Karolewski Emilian – Chojno
 15. Karkosz Józef – Golejewo
 16. Kasperski Lucjan – Białka
 17. Mosiek Józef – Pakosław
 18. Małecki Marian – Góreczki Wielkie
 19. Maciejak Zenon – Zaorle
 20. Naglik Aleksander – Pakosław
 21. Nowaczyk Czesława – Pakosław
 22. Pernak Mieczysław – Chojno
 23. Plewa Franciszek – Sworowo
 24. Stelmach Stanisław – Pakosław
 25. Sędłak Antoni – Sowy
 26. Szczepańska Krystyna – Osiek
 27. Wojciechowski Antoni – Chojno
 28. Werno Maria – Chojno
 29. Żyto Antoni – Podborowo
 30. Żyto Maria – Pakosław

Przewodniczący: Błaszyk Edmund

19 czerwca 1988 roku wybrano radnych:

1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
 2. Andrzejewski Kazimierz – Sworowo
 3. Apanowicz Eugenia – Białka
 4. Chudy Józef – Golejewko
 5. Dworniczak Stanisław – Niedźwiadki
 6. Głowacz Florian – Pakosław

7. Grupa Władysław – Pakosław
 8. Grembowski Jan – Pomocno
 9. Juskowiak Leon – Golejewko
 10. Karolewski Emilian – Chojno
 11. Kapala Stanisław – Kubeczki
 12. Kuźnia Mieczysława – Osiek
 13. Kowalski Edward – Chojno
 14. Łakomy Stanisław – Sowy
 15. Małecki Jan – Osiek
 16. Maciejak Zenon – Zaorle
 17. Mosiek Józef – Pakosław
 18. Mosiek Józef – Golejewo
 19. Mądry Walenty – Sowy
 20. Pieprzyk Danuta – Sworowo
 21. Pieprzyk Janina – Podborowo
 22. Rybacka Danuta – Pakosław
 23. Skiba Władysław – Ostrobuski
 24. Sierpowski Stanisław – Sowy
 25. Szkudlarek Tadeusz – Chojno
 26. Tatarek Irena – Chojno
 27. Tomczak Józef – Osiek
 28. Twardowska Lucyna – Góreczki Wielkie
 29. Werno Maria – Chojno
 30. Żyto Maria – Pakosław

Przewodniczący: Głowacz Florian

27 maja 1990 roku wybrano radnych:

1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
 2. Apanowicz Eugenia – Białka
 3. Barteczka Jan – Sowy
 4. Chudy Józef – Golejewo
 5. Dworniczak Stanisław – Niedźwiadki
 6. Kasperski Mieczysław – Pakosław
 7. Maciejak Zenon – Zaorle
 8. Małecki Henryk – Chojno
 9. Misiek Grzegorz – Pakosław
 10. Mosiek Józef – Golejewo
 11. Rojda Antoni – Chojno
 12. Rybacka Danuta – Pakosław
 13. Sierpowski Piotr – Osiek
 14. Tomczak Józef – Osiek
 15. Turbański Jan – Chojno
 16. Wojtyś Antoni – Sworowo
 17. Żyto Maria – Pakosław

Przewodniczący: Misiek Grzegorz

19 czerwca 1994 rok wybrano radnych:

1. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
 2. Biechowiak Mirosław – Chojno
 3. Chudy Józef – Golejewko
 4. Marian Giżewski – Osiek
 5. Grembowski Jan – Pomocno
 6. Zenon Maciejak – Zaorle
 7. Maćkowiak Marian – Ostrobuski
 8. Kłaska Kazimierz – Chojno
 9. Kasperski Lucjan – Białka
 10. Mosiek Józef – Golejewo

11. Naglik Aleksander – Pakosław
 12. Rojda Antoni – Chojno
 13. Rybacka Danuta – Pakosław
 14. Samol Ryszard – Pakosław
 15. Sędłak Antoni – Sowy
 16. Tomczak Józef – Osiek
 17. Wojtyś Antoni – Sworowo
 18. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki
- Przewodniczący: Maćkowiak Marian

Od 15 października 1982 roku do 6 lipca 1990 roku obowiązki Naczelnika Gminy pełni pan Kazimierz Chudy, od 7 lipca 1990 roku Wójt Gminy pan Kazimierz Chudy.

FUNKCJĘ SOŁTYSA PEŁNILI
I PEŁNIĄ

Radni obecnej kadencji od 1998 roku.

1. Antkowiak Andrzej – Pomocno
 2. Antkowiak Franciszek – Góreczki Wielkie
 3. Biechowiak Mirosław – Chojno
 4. Chudy Józef – Golejewko
 5. Kmieć Henryk – Sworowo
 6. Kuczyński Lucjan – Białka
 7. Lorenz Władysław – Golejewo
 8. Maciejak Zenon – Zaorle
 9. Naglik Aleksander – Pakosław
 10. Pietruszka-Orozco Danuta – Pakosław
 11. Pokładek Albin – Chojno
 12. Rojda Antoni – Chojno
 13. Rybacka Danuta – Pakosław
 14. Sędłak Antoni – Sowy
 15. Szponik Marian – Pakosław
 16. Tomczak Józef – Osiek
 17. Zygmanski Stanisław – Niedźwiadki
 18. Żyto Janusz – Ostrobuski
- Funkcję Przewodniczącego pełni: Danuta Rybacka

Białka

Apanowicz Franciszek

Augustyniak Eugeniusz ✓

Kuczyński Lucjan, ✓

Chojno

Bartniczak

Dalibor Franciszek,

Andrzejewski Franciszek, ✓

Rojda Antoni ✓

Pokładek Albin, ✓

Dębionka, Kubiczki

Hantkiewicz Wiktor

Stachowski Józef

Golejewo

Stelmach Antoni

Włodarczyk Wincenty

Juskowiak Leon ✓

Golejewo

Szkudlarek Mikołaj

Janiak Maciej

Janiak Maciej

Góreczki Wielkie

Płóciennik Jan
Zakrzewski Jan
Głowach Czesław
Głowach Adam
Antkowiak Franciszek

Niedźwiadki

Duda Wiktor
Zygmanowski Stanisław ✓

Osiek

Jarosz Tadeusz ✓
Tomczak Józef ✓

Ostrobudki

Skiba Józef
Maćkowiak Marian ✓
Przewoźny Jerzy ✓

Sowy

Włódczyński Jan
Augustyniak Paweł
Plewa Eugeniusz
Rataj Lucjan
Karteczka Józef
Łakomy Stanisław ✓
Rusek Andrzej ✓

Sworowo

Plewa Franciszek ✓
Wojtyś Antoni ~

Zaorle

Łakomy Szczepan
Buduj Józef
Hańkowiak Stanisław ✓

Pomocno

Babiński Antoni
Karczmarek Albin ✓
Przybylski Stanisław ✓

Podborowo

Pernak Mieczysław
Tyczyński Stanisław ✓
Tyczyński Zdzisław ✓

Pakosław

Żmuda Michał
Chudzychowski Jan
Szponik Władysław
Szponik Marian ~

PRACOWNICY GMINY

zatrudnieni od 1.X.1982

1. Chudy Kazimierz
2. Kalicińska Maria
3. Piotrowski Zenon
4. Stelmach Stanisław
5. Andrzejewska Mieczysława

zatrudnieni po 1.X.1982r.

1. Miernik Teresa
2. Walkowiak Wojciech

3. Konopka Barbara
4. Szumna Krystyna
5. Biechowiak Janina
6. Hądzlik Janusz
7. Tacka Ewa
8. Bujakiewicz Katarzyna
9. Świerzewski Maciej
10. Stachowska Liliana
11. Michalski Robert
12. Samol Rafał
13. Tyczyńska Sylwia

pracownicy OPS

1. Matuszak Dorota
2. Waścińska Danuta
3. Kolber Anna

pracownicy biblioteki

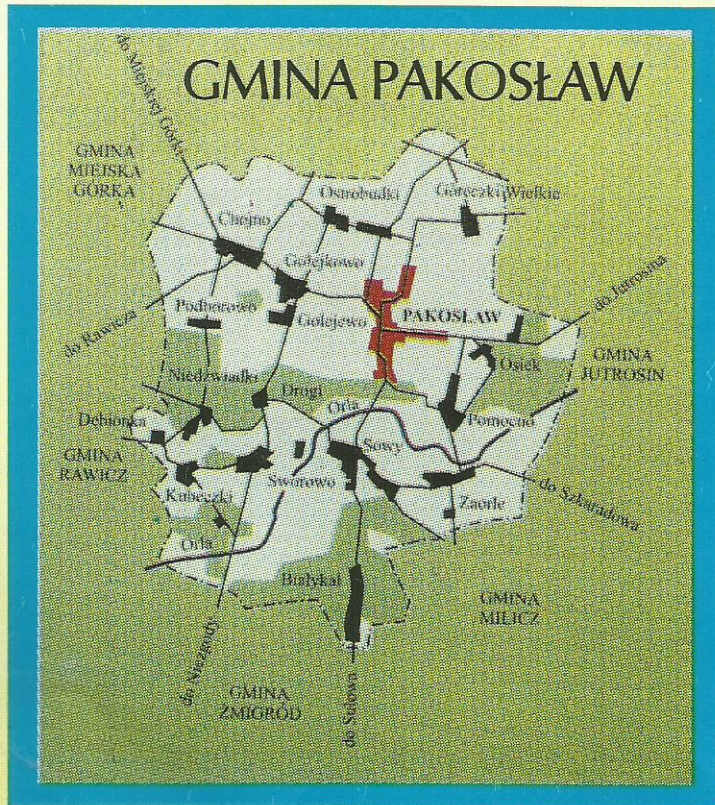
1. Kusz Halina
2. Hauza Elżbieta

byli pracownicy

1. Marszałek Krystyna – sekretarz gminy
1.X.1982 do 15 III.1988
2. Andrzejewski Kazimierz
3. Augustyniak Maria
4. Augustyniak Renata
5. Berus Dorota
6. Berus Władysław
7. Błaszyk Wanda
8. Czyżniewski Krzysztof
9. Dalibor Jan
10. Dykier Elżbieta
11. Handkiewicz Irena
12. Hudziak Jolanta
13. Jakubowska Barbara
14. Janiak Andrzej
15. Kapła Dorota
16. Karkosz Zofia
17. Krawczyk Teresa
18. Kuźnia Irena
19. Łukowska Janina
20. Maciejak Zenon
21. Malicka Beata
22. Misiak Irena
23. Plewa Arkadiusz
24. Pieprzyk Włodzimierz
25. Rataj Zenon
26. Sędłak Władysław
27. Stachowska Liliana
28. Stachowska Teresa
29. Świerkowska Aleksandra
30. Szkudlarek Krystyna
31. Twarda Irena
32. Tyczyński Kazimierz
33. Węclaś Anna
34. Wielebski Zenon
35. Wojtyczka Marek

SPIS TREŚCI:

- I.** Wstęp.
- II.** Z przeszłości.
- III.** Organizacja gminy.
- IV.** Wodociągowanie.
- V.** Komunikacja.
- VI.** Bitwa o szyny.
- VII.** Gazyfikacja.
- VIII.** Telefonizacja.
- IX.** Ochrona środowiska.
- X.** Energia elektryczna.
- XI.** Budownictwo.
- XII.** Ochrona zdrowia.
- XIII.** Oświata.
- XIV.** Kultura.
- XV.** Sport.
- XVI.** Zagraniczne i krajowe partnerstwo.
- XVII.** Turystyczny rozwój gminy.
- XVIII.** Wspólne gospodarowanie.
- XIX.** Gmina w telewizji.
- XX.** Pakosław w Złotej Setce Samorządów.
- XXI.** Ciekawostki, wydarzenia.
- XXII.** Jednostki gminy, organizacje
i stowarzyszenia
- XXIII.** Najbliższa przyszłość.

**URZĄD GMINY
W PAKOSŁAWIU
ul. Kolejowa 2
tel./fax (065) 547 83 32**

www.pakoslaw.pl
pakoslaw@pakoslaw.pl